

og dog har man der stadig taget sin Tilflugt til høje indirekte Afgifter. Det, som føles og maa føles som en Byrde hertilands, er de direkte Skatter. Det er derfor, der bestandig lyder Klager fra Kommunernes Side; det er de direkte Skatters Tryk, der føles; og hvis de direkte Skatter bleve yderligere væsentlig forøgede, tror jeg ikke, at det just vilde blive hilset med udelst Jubel. Men i den Henseende vil jeg ganske høre mig for, hvad der maatte vise sig som en almindelig Stenning i Befolkningen som Helhed. Hvis man kan blive enig om Sliat, skal jeg ikke stille mindste Modstand derimod og ikke i fjerneste Maade beklage det; men jeg maa overlade til Andre Væren for at stille Forslag.

Hovedtrækkene i det Forslag, som jeg har stillet, og som altsaa holder sig til det givne Grundlag, til det, hvorpaa vi hidtil bestandig have bevæget os, ere følgende. Jeg har bestemt mig for, saavidt muligt, at følge Udvalgets Forslag for at faae det færrest mulige Antal af Divergenspunkter. Paa selve Toldtariffen er der kun to Positioner, som ere af egentlig finansiel Karakter, for hvilke jeg har foreslaaet Forandring; det er Skaffe, hvor jeg allerede i Fjor foreslog at beholde Halvdelen af Tolden, hvilket repræsenterer omt. ca. 640,000 Kr., og dertil har jeg i Mar føiet The, som jeg har ansat til den af Regjeringen foreslaaede Told, hvorved der vil indvindes omt. 100,000 Kr. Alle de øvrige Satser i mit Forslag vedrøre et Dufin forskjellige Beskyttelsesartikler, og der har jeg ikke sluttet mig til de Satser, som af Flertallet ere opstillede i Forslagets § 45. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Flertallet i, at det vistnok er tvivlsomt, hvorvidt de Klager, som fra disse forskjellige Industriegrene ere reiste, kunne siges, i det Mindste for alles Vedkommende, at være fuldt begrundede; men som jeg allerede i Fjor tillod mig at fremhæve, er der forskjellige Betragtninger, som tilraade at gaa noget lempelig tilværts overfor Beskyttelsen: dels for ikke at komplicere denne Reform og gjøre den vanskeligere, end den allerede er i Forveien, dels af Hensyn til Muligheden af at naae en nærmere Toldoverenskomst med de to andre skandinaviske Riger, en Foranstaltning, som i Fjor af Folkethingets Toldudvalg enstemmig blev anbefalet til Regjeringens Overveelse. Jeg har altsaa optaget de Satser, som findes i Flertallets § 45, og mit Forslag gaar kun ud paa at flytte dem fra denne midlertidige Paragraf over paa selve Hovedtariffen. Men Hovedafvigelsen for mit Vedkommende fra Flertallets Forslag er jo Kompensationslovene, de to udenfor staaende Stattelove,

gjennem hvilke jeg henviser til at søge Dækning ved Afgifter af Ol og Brændevin. Jeg gaar ud fra en lignende Sat paa Brændevin, som af Regjeringen er foreslaaet, nemlig 25 Dre pr. Pot ren Alkohol, hvilket jo antages at være den, som ved den bestaaende Beskatning oprindeligt var tilfattet, og paa Ol forudsætter jeg den Afgift, som i Fjor af Flertallet blev antydet, nemlig 3½ Kr. pr. Tønde. Hvorvidt det nu er ønskeligt at give Kompensation paa disse to Artikler, derom kan der selvfølgelig være forskellige Meninger. Men jeg finder mig foranlediget til at fremhæve, at man ikke med god Grund kan gjøre den Indvending derimod, at den Medsættelse paa Vintolden, som bliver en Følge af den spanske Handelsktraktat, skulde være en Hindring for at opgive den tidligere paatænkte Beskatning af Ol og Brændevin. Rent absolut set vil der aldeles ikke blive noget Misforhold mellem Beskatningen paa disse Artikler. En Afgift af 25 Dre pr. Pot ren Alkohol er det, som Regjeringen har foreslaaet. Den Told, som efter den spanske Handelsktraktat vil svares af Vin, er 7½ Dre pr. Bund eller omtrent 15 Dre pr. Pot. Nu er, saavidt mig bekjendt, den almindelige Alkoholholdighed af Rødvin, Bordeauxvin, som jo er den, der konsumeres mest hertilands, omtrent 10 pSt. efter Maal; altsaa, naar vi lægge 15 Dre pr. Pot af Rødvinen, beskattede vi Alkoholen i Rødvinen med 1,50 Kr. pr. Pot, det vil sige 6 Gange høiere end den foreslaaede Afgift paa Brændevin. Selv med den foreslaaede Forhøielse af Brændvinsafgiften og den traktatmæssige Medsættelse af Vintolden vil endda almindelig Rødvin beskattes efter Alkoholholdigheden 6 Gange høiere end Brændevin. Vin, der holder 20 pSt. Alkohol, vil beskattes 3 Gange høiere end Brændevin, og Vin med 25 pSt. Alkohol, hvilket vistnok er Maximum af, hvad nogen Vin indeholder, bliver endnu beskattet 2½ Gang høiere end Brændevin. Der er altsaa forsaavidt ingen Urimelighed i at gaa ind paa begge Dele samtidig. Men jeg maa tilføie, at man kan heller ikke med god Grund sige, at Vin netop bør være beskattet mange Gange høiere end Brændevin, eftersom dette er en Luxusartikel, det er de Riges Drik, Brændevin de fattiges Drik. Det er et Argument, der vil skyde aldeles uden om Maalet. Den simple Sammenhæng er jo den, at en forholdsvis Beskatning efter Rigdom, en Beskatning af de Rige efter Evne, vil overhovedet aldrig kunne naaes gennem den indirekte Beskatning. Den indirekte Beskatnings Formaal er ikke og kan ikke være at ramme Rige og Fattige i Forhold til deres Evne. Det er just derfor, at